

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csontos János ügyvéd által képviselt felperesnek az ifj. dr. Kaszai Csaba pártfogó ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 1.M.756/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.638/2006/2. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.638/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy az alperest kötelezi 117.800 /egyszáztizenhétezer-nyolcszáz/ forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Az alperes pártfogó ügyvédjének díját 10.000 /tízezer/ forintban, az áfá-t 2.000 /kettőezer/ forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében 2.034.116 forint kár, 2001. december 1-jétől járó törvényes mértékű kamata, 71.600 forint szakértői költség, 144.800 forint illeték és perköltség megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 1.M.756/2005/14. számú ítéletével 1.764.116 forint és annak kamata, valamint ügyvédi díj megfizetésére kötelezte az alperest, míg egyebekben a keresetet elutasította. Az ítélet szerint az alperes perköltség fizetésére is köteles.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 1997. december 1-jétől állt a felperes, illetve jogelődje alkalmazásában díjbeszedő munkakörben.

A munkáltató 2001. novemberében minden díjbeszedőre kiterjedő revíziót folytatott le, amelynek eredményeként az alperesnél 2.603.101 forint hiányt mutatott ki. Ezen összeg az időközben előkerült számlák alapján 2.412.899 forintra módosult, amely megtérülése hiányában a felperes büntetőeljárást kezdeményezett. A Városi Bíróság ítéletével az alperest bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében, megállapítva, hogy 2001. évben 837.548 forint kárt okozott a munkáltatónak.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes az Mt. 169. §-a szerint - a szakértői véleményben foglaltak, illetőleg a tanúmeghallgatások alapján megállapíthatóan - összesen 1.764.116 forint megfizetésére köteles.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.638/2006/2. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta, és az alperest 20.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a perben az alperes csak állította, de minden kétséget kizáróan nem bizonyította a könyvszakértői véleménnyel szemben, hogy 520.000 forintot, illetve 420.000 forintot az alperesi volt házastárs K. Cs. - felperesi ügyvezető - részére átadott. Alperes ezzel összefüggésben azt adta elő, hogy a 420.000 forint átadására alperes lakásán került sor, 100.000 forintról alperesnek volt bizonylata, azt a szakértői vélemény értékelte is. Az alperesi fellebbezésből kitűnően a munkavállaló az általa hivatkozott 320.000 forintos kifizetéssel összefüggésben semmilyen bizonylattal nem rendelkezik, a felperes az éves elszámoltatáskor sem vette figyelembe a javára. A felperesi befizetesként nyilvántartott 200.000 forint vonatkozásában a jogerős ítélet megállapította, hogy a befizetést igazoló okirat nem az alperes, hanem a felperes befizetését igazolja akkor is, ha egyébként az okirat az alperes birtokában van. Az alperes a másodfokú tárgyaláson további két tétellel kívánta marasztalását csökkenteni. Ez a fellebbezési kérelem a Pp. 234. §-ának (1) bekezdésében írt jogorvoslati határidőn túl került előterjesztésre,

így azt a megyei bíróság a Pp. 247. §-ának (2) bekezdése alapján már nem vehette figyelembe.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Érvelése szerint az alperes férje 320.000 forintot adott át a felperesi képviselő K. Cs. részére, aki ezt a tényt a büntetőeljárás során elismerte. További 300.000 forint átvételét a felperes az alperes által az eljárás során csatolt elszámolásban ismerte el, míg 200.000 forint vonatkozásában jogtalanul utasították el a bíróságok az alperes védekezését azon az alapon, hogy a befizetést igazoló szelvény ugyan az alperes birtokában van, ez azonban az általa történt befizetés alátámasztására nem elegendő. Az alperes a felperesnek járó összeget végig elismerte, a bíróságok nem adták indokát annak, hogy az alperes által a fentiekben elszámolni kért összegeket miért nem vonták le a felperes keresetében kért összegből.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felülvizsgálati eljárásban olyan új körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya (amelyre vonatkozóan a fél - az első- és a másodfokú eljárás során - nem hivatkozott, amelyre nézve bizonyítékait nem jelölte meg) nem lehet hivatkozni [Pp. 270. § (1) bekezdés, Pp. 275. § (1) bekezdés, EBH 2002/653.]. Ebből következően a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben előadottakat is csak abban a körben vonhatta vizsgálódási körébe, ami az első- és másodfokú eljárás részét képezte.

Helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperes a perben nem bizonyította (Pp. 164. §) a könyvszakértői véleménnyel szemben azt a tényt, hogy volt házastársa, a felperes ügyvezetője - K. Cs. - részére kifizetést eszközölt, amelyet az elszámolás során figyelembe kell venni.

Ugyancsak jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság az ítéletében, hogy a befizetett 200.000 forintról szóló csekk a felperes befizetését igazolja akkor is, ha egyébként azt az alperes tartotta birtokában. Ezen okirat nem volt alkalmas az alperes tartozásának csökkentésére.

Az eljáró bíróságok a beszerzett könyvszakértői vélemény és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes fizetési kötelezettsége 1.764.116 forintban és annak kamatában állapítható meg.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.638/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes pártfogó ügyvédjének díját a módosított és az ügyben irányadó 7/2002.(III.30.) IM rendelet 5. §-ának (3) bekezdése alapján az állam viseli.

A fellebbezési eljárás illetéke 68.600 forint, míg a felülvizsgálati eljárás illetéke - a kérelemben foglalt vitatott összegszerűség alapján - 49.200 forint, melynek viselésére az alperes köteles a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján.

Budapest, 2008. április 2.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő